

18 maja 1925 r. 4

URZĄD PATENTOWY

EDAc, 5/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1414.

Ludwik Wahl,
Warszawa (Polska).

Kl. 18-5.

19c 5/24

Żeliwna kostka brukowa do bruku żelazobetonowego.

Zgłoszono: 14 sierpnia 1919 r.

Udzielono: 19 stycznia 1925 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest żeliwna kostka do brukowania ulic, placów lub t. p. dróg komunikacyjnych.

Istota wynalazku polega na zastosowaniu formy z żelaza lanego (żeliwa) takiego kształtu, aby zabezpieczała trwałe połączenie z nalewanym w nią betonem przy wykonaniu z tych kostek bruku żelazobetonowego. Wyrunkowi temu mogą czynić zadość rozmaite kształty, stąd płynie wielka różnorodność poszczególnych postaci wykonania przedmiotu wynalazku.

Rysunek przedstawia w charakterze przykładu cztery tylko rozmaite postacie kostki brukowej w widoku z góry (fig. 1 i 3) tudzież w przekroju podłużnym (fig. 2) i poprzecznym (fig. 4).

Kostka odlewa się z żelaza w kształcie podobnym do szczotki (fig. 1 i 2); posiada podstawę (płyte) *a* i czopy *b* w kształcie rów-

noległościaków, graniastosłupów lub (łagodnych) ostrosłupów ściętych, najwłaściwiej o przekroju kwadratowym, jak to jest unaocznione na lewej połowie rysunku, albo jakimkolwiek innym, jak to przedstawia lewa strona figury, na której ostrosłupy posiadają w przekroju postać sześciokątną.

Podobne kostki po ułożeniu ich na gruncie zalewane są betonem lub innym t. p. materiałem, które przeto zapełnia wszystkie szczeliny między podstawą *a* i czopami *b* i wiąże się z żelazem, dzięki znanym własnościom obu tych materiałów (żelaza i betonu), w jedną trwałą niewrażliwą na wszelkie wpływy atmosferyczne całość o wielkiej wytrzymałości na uderzenia i ciśnienie. Jest przytem rzeczą pożyteczną rozstawić czopy *b* tak blisko względem siebie, aby przestrzeń między nimi była mniejsza od powierzchni dolnej występu podkowy, wówczas występ ten za-

wsze oprze się pewną częścią dolnej powierzchni o wierzchołek czopa, co zapobiega szybkiemu ścieraniu się betonu.

W odmianie przedstawionej na fig. 3 i 4 kostka ma postać nie szczotki lecz zgrzebla, t. j. czopy *b* są zastąpione przez podłużne żebra lub grzebienie *c* o jednakowym wsężdzie (połowa górna) lub zmiennym profilu (połowa dolna rysunku). Żebra lub grzebienie te mogą naturalnie biec i wpoprzek kostki lub w kierunku ukośnym.

Można płytę *a* zaopatrzyć w czopy *b* lub żebra *c* nie z jednej tylko, lecz z obu stron, aby po użyciu górnego kompletu tych czopów można było kostki obrócić zużytemi nadół, a

dolnemi czopami lub żebrami do góry, celem nowego zalania ich betonem.

Zastrzeżenie patentowe.

Żeliwna kostka brukowa do bruku żelazobetonowego, tem znamienna, że składa się z płyty płaskiej i odlanych razem z nią słupków (czopów) o dowolnym przekroju, względnie żeber, idących wzdłuż, wpoprzek płyty lub ukośnie, umieszczonych z jednej lub z obu stron płyty, przez co kostka otrzymuje postać podobną do jedno lub obustronnej szczotki względnie zgrzebla tak, że po założeniu kostek i zalaniu ich betonem lub t. p. materiałem tworzy się mocny i trwały bruk żelazobetonowy wskutek dużej powierzchni stykania się żeliwa z betonem.

Ludwik Wahl.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

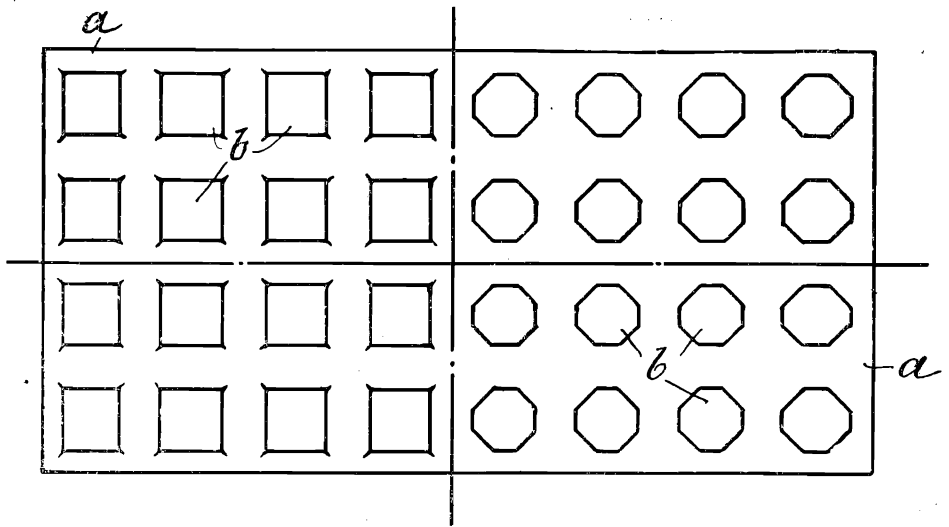

FIG. 2.

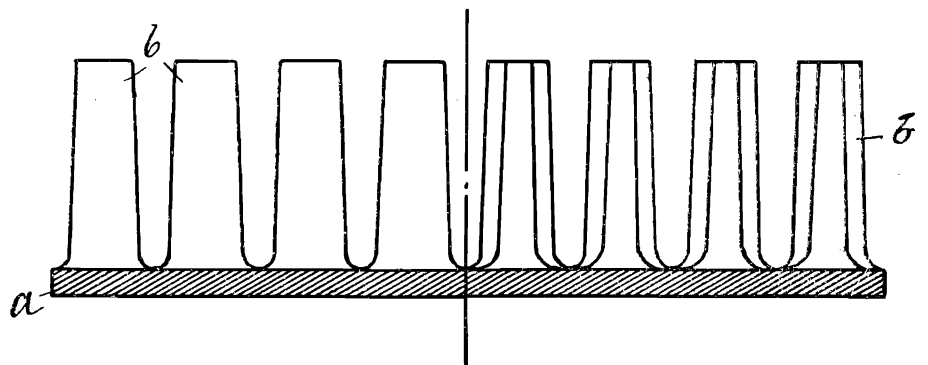

Fig. 3.

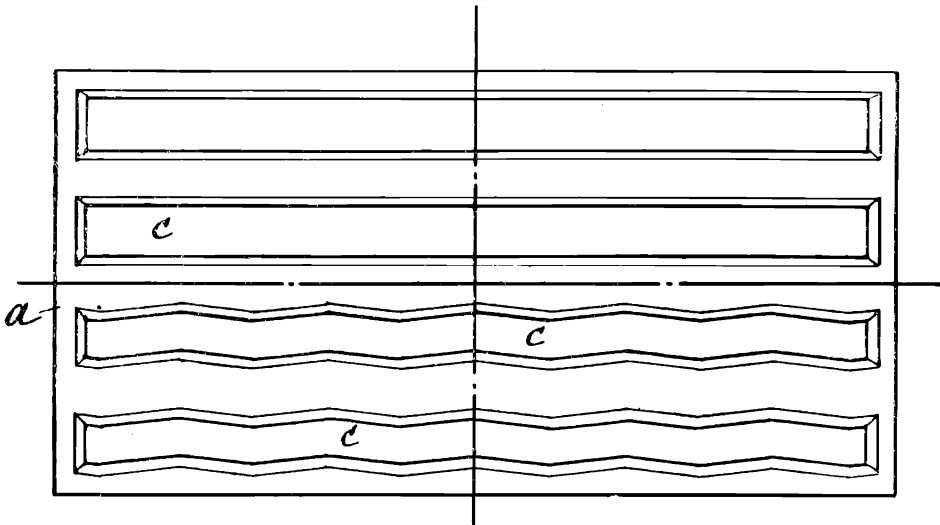

Fig. 4.

